

Ter dankbare herinnering aan

HENDRIKUS JOHANNES OLDE HANHOFF

weduwnaar van Geertruida Johanna Schulte
Hij werd op 4 april 1909 te Losser geboren. Hij is plotseling gestorven op 31 aug. 1970. Na de H. Mis van Uitvaart in de St. Plechelmusbasiliek werd zijn lichaam begraven op 3 sept. 1970 op het kerkhof te Oldenzaal. Met hem zien we uit naar de nieuwe Verrijzenismorgen.

Op 10 mei 1938 hebben vader en moeder voor het altaar aan elkaar hun liefde en trouw tot de dood plechtig bevestigd. Zij namen de taak op zich een mooi gezin te stichten. Het was hun heilige overtuiging voor hun kinderen een goede vader en moeder te zijn. In de barre oorlogsjaren groeide het gezin uit tot 5 kinderen. Zij waren niet rijk begiftigd met aardse goederen maar zij waren gelukkig met hun kinderen. Toen al deze kinderen hun eigen gezin gesticht hadden, hoopten vader en moeder op een tijd van welverdiende rust. Maar Gods

wegen zijn niet onze wegen.

Rond Kerstmis 1966 stierf moeder na een langdurig doch geduldig gedragen ziekte met haar dochter Marietje, die pas getrouwd was. Dat was vooral voor vader een ernstige breuk in zijn leven. Voortaan bleef vader zijn krachten geven aan het werk op de bouw, tot dat hij op maandagmorgen plotseling overleed. De welverdiende rust, die vader en moeder zo graag hier genoten hadden, hebben zij nu bij God.

Ja, vader had een grote liefde voor al zijn kinderen. Hij ging er zo vaderlijk mee om. Hij vond er zijn liefde voor zijn vrouw in terug. Ook de klein-kinderen kwamen altijd weer graag bij opa terug.

Beste kinderen, gij weet, hoeveel ik met moeder voor U allen heb gewerkt. Volgt het goede van ons leven na. Bewaart de onderlinge liefde; de mens maakt wel berekeningen, maar ze komen niet altijd uit. Dit maakt ons waakzaam om op het eeuwige bedacht te zijn.